

TÌNH THIÊN THU

Nhặt lá thu rơi chợt nhớ nàng
Xa em từ độ gió mùa sang
Tình không phai nhạt theo năm tháng
Đầy ắp thương yêu dấu phũ phàng.

Gom lá thu vàng chất tiếc thương
Nhớ em từ độ bước lên đường
Xa em hình bóng còn vương vấn
Theo gót chinh nhân giạt bốn phương

Mỗi độ thu về ngập nhớ thương
Em yêu xa tít tận ngàn phương
Có còn ôm mối tình yêu cũ
Hay đã quên rồi, chỉ thoảng hương.

Bao lá thu vàng bấy nhớ thương
Làm sao quên được buổi lên đường
Tiễn anh em nói lời yêu dấu
Vẫn đậm bóng hình, đậm sắc hương

Anh sẽ quay về nhặt lá Thu
Gom đầy thương nhớ chốn xa mù
Phủ lên nấm mộ người yêu dấu
Giữ kín tình ta trọn kiếp thu.

Tha Nhân

TÌNH THIÊN THU

*Ta lặng nhìn bao mùa thu đi qua
Nắng vẫn vàng và hoàng hôn vẫn tím
Cơn gió heo may chẳng còn bịn rịn
Như thu xưa ta khóc lúc xa người*

*Ta đã đi qua bao ngã rẽ cuộc đời
Và chợt hiểu đôi điều về được-mất
Chỉ có tình yêu làm tim ta se thắt
Đôi lúc nhói đau, thương nhớ đến kiệt cùng*

*Ta đã từng tưởng tượng một hình dung
Không có người là muôn trùng thương nhớ
Tim ta nhói đau, đau đến từng hơi thở
Khi trót thương rồi mà chẳng nở rời xa*

*Ta lặng nhìn bao mùa thu đi qua
Từng thu đến và đi trong lặng lẽ
Ta chợt hiểu giữa muôn trùng dâu bể
Chân lý cuộc đời thuộc về phía không anh*

*Nắng thu vẫn vàng và trời thu vẫn xanh
Chỉ có chúng mình giờ khác mùa thu cũ
Có một chuyện tình đã thuộc về quá khứ
Mỗi độ thu về nhắc nhớ một người xa*

Huân Trần (29/9/2024)

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả Tha Nhân tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/ThaNhan.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11300 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC